

[Villumsen.]

foreliggende Lovforslag, som mit Parti derfor kan anbefale til hurtig Gennemførelse i dette høje Ting.

Arnth Jensen: Som det allerede er nævnt, har det foreliggende Lovforslag været Genstand for en indgaaende Behandling i det andet høje Ting, og det fremgaar af den dér afgivne Betænkning, at man efter en mindre Ændring enstemmigt har tiltraadt det. Det fremgaar ogsaa af Betænkningen, at den højtærede Minister under et Samraad efter Udvalgets Ønske har indvilget i at imødekomme en Anmodning fra Danmarks Apotekerforening om, at denne Forening maatte faa Lejlighed til at medvirke ved Fastsættelsen af den endelige Gruppering af Medicinen.

Ved Lovforslagets første Behandling paapegede mit Partis Ordfører, det ærede Medlem af Landstinget Hr. Bækgaard, Ønskeligheden af, at man ogsaa optog Folkeforsikringslovens §§ 15 og 17 til Ændring, og den højtærede Minister erklærede sig villig til at overveje denne Henstilling, idet han lovede, at Spørgsmaalet skulde blive taget op til Overvejelse og Undersøgelse i Ministeriet. Jeg ønsker gerne ved denne Lejlighed ogsaa her i denne Sal at understrege dette Tilsagn, og jeg udtaler Haabet om, at den højtærede Arbejds- og Socialminister snarest vil sætte dette Arbejde i Gang.

For øvrigt skal jeg, idet jeg bemærker, at mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, er forhindret i at være til Stede, anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og til uændret Vedtagelse.

Skjerbæk: Ogsaa jeg kan anbefale, at det foreliggende Lovforslag bliver gennemført i den Form, hvori det blev vedtaget i det andet høje Ting.

Der er ikke for mig nogen Grund til at komme længere ind paa de Spørgsmaal, der blev rejst i det andet høje Ting om Befordringsudgifterne og Kontingenthjælpen; de er lige nævnt af den ærede foregaaende Taler. Jeg vil gerne anføre, at der i et Dagblad i Dag er nævnt, at der ogsaa er andre Punkter, som man maaske burde have Opmærksomheden henvendt paa angaaende Bespareser inden for Sygekassernes Arbejde, nemlig Administrationsudgifterne. Det er naturligvis rigtigt, at selv om man naar en væsentlig Besparelse paa det Punkt, som vi nu beskæftiger os med, nemlig Medicinudgiften, kan det ikke give sig saa store

Udslag, da der her kun er Tale om 11,5 pCt. af samtlige Udgifter for Sygekasserne.

Jeg kunde have lyst til at nævne et Par Tal, som klart illustrerer, hvor stærk Stigningen i Medicinudgifterne har været. I en Afhandling i „Socialt Tidsskrift“ i indeværende Aar er der givet en Oversigt over de sociale Udgifters Vækst og Forandring gennem Aarene fra 1934—35 til 1938—39. Heraf kan man se, at medens Sygekassernes Udgifter i al Almindelighed er steget med ca. 20 pCt. — noget lignende gælder Udgiften til Fribefordring —, er Udgifterne til Medicin, der dog, saa vidt jeg kan skønne, omfatter andet end selve Sygekassernes Udgifter, steget fra 5,9 Mill. Kr. til 9 Mill. Kr. henholdsvis i 1934—35 og i 1938—39; det er altsaa en langt stærkere Stigning, end man finder paa andre Omraader, og det bekræfter altsaa ganske de Bemærkninger, der er fremsat ved Lovforslagets Fremsættelse i det andet høje Ting.

Der er vel i den Situation, hvori vi i Øjeblikket befinder os, en ganske særlig Opfordring til at søge at være, om jeg saa maa sige, saa økonomisk som muligt med Ydelserne paa de forskellige Omraader af den sociale Forsorg, henholdsvis Folkeforsikringen; det er i og for sig ikke ønsket fra nogen Side at begrænse det, som er nødvendigt, men det gælder for os alle om, at der ikke spildes noget. Jeg ser det Lovforslag, der foreligger her, som et Udtryk for denne Tendens, og derfor kan jeg paa egne og paa Det konservative Folkepartis Vegne fuldt ud give Tilslutning til Lovforslaget og samtidig anbefale, at man, naar Lejlighed gives, tager de andre Spørgsmaal om Bespareser op til nærmere Overvejelse.

P. D. Jensen: Jeg kan tiltræde de anbefalende Udtalelser, der alt er fremsat herfra vedrørende det foreliggende Lovforslag. Jeg kan derfor ogsaa tilsige mit Partis Medvirken til Gennemførelsen af det.

Det har allerede her været nævnt, at der under Behandlingen af Lovforslaget i det andet høje Ting blev peget paa Spørgsmaalet om Fribefordring af Sygekassemedlemmer og ligeledes paa Spørgsmaalet om Betaling af Sygekassemedlemmers Kontingenter. Jeg vil gerne have Lov til herfra at takke den højtærede Arbejdsminister for Tilsagnet om at tage disse Spørgsmaal op til Overvejelse. Jeg tror, at jeg ikke siger for meget, naar jeg siger, at man uden Skade vil kunne spare ikke saa lidt ved Fribefordringen i Forhold til det, den er i Øjeblikket. Jeg takker, som sagt, den højtærede Mini-